

а також розвитку громадянського суспільства. Але при цьому в роботах науковців не існує єдиної точки зору щодо визначення сутності та дефініції процесу взаємодії органів влади та суб'єктів господарювання, що пов'язано у першу чергу з зміною форм взаємодії залежно від ступеня залучення приватного сектору до реалізації завдань та відповідно до рівня ризику, фінансування, управління тощо, які беруть на себе сторони. Така різноманітність дефініцій обумовлена у першу чергу різницею в дисциплінарних підходах до визначення понять, з позицій яких розглядається процес взаємодії органів влади та суб'єктів господарювання, глибиною аналізу, рівнем і сферою реалізації даної взаємодії та, як наслідок, різними сутнісною, суб'єктною та об'єктною характеристиками.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Матвеевков Д.О. Эволюция института GR в системе частно-государственного партнерства в современной России [Текст] : дис. ... канд. политич. наук / Матвеевков Д.О. – М., 2011. – 215 с.
2. Евенко В.В. Государственно-частное партнерство как инструмент развития инновационной экономики / В.В. Евенко, В.Ю. Солдатенков [Электронный ресурс]. – Режим доступа : www.tubryansk.ru/doc/psih/evenko.doc.
3. Варнавский В. Государственно-частное партнерство: некоторые вопросы теории и практики [Текст] / В. Варнавский // Мировая экономика и междунар. отношения. – 2011. – № 9. – С. 41-50.
4. Вдовенко Ю.С. Инструментарій приватно-державного партнерства у місцевому соціально-економічному розвитку [Текст] / Ю.С. Вдовенко // Теорія та практика державного управління. – 2009. – № 3(26). – С. 1-5.
5. Михеев В.А. Государственно-частное партнерство в реализации приоритетных национальных проектов [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://www.csociety.ru/wind.php>.
6. Колесніченко В.Ф. Сутність концептуальних основ публічно-приватного партнерства [Текст] / В.Ф. Колесніченко, В.М. Остапенко // Экономика: проблемы теории и практики. – 2010. – Вып. 264. – Т. II. – С. 371-382.
7. Кучиева И.Х. Модернизационные ориентиры развития института общественно-государственного партнерства [Текст] : автореф. дис. ... канд. эконом. наук : 08.00.01 / И.Х. Кучиева ; [ФГБОУ ВПО «Северо-Осетинский государственный университет»]. – Владикавказ, 2012. – 29 с.
8. Собчук Н.В. Основные подходы к интерпретации понятия межсекторного социального партнерства в современном мире [Текст] / Н.В. Собчук // Научный вестник УРАГС. – 2008. – № 4(5).
9. Аношев Ю.Б. Малое предпринимательство в системе муниципально-частного партнерства [Текст] / Ю.Б. Аношев // Экономические науки. – 2010. – Т. 70. – № 9.
10. Валитов Ш.М. Взаимодействие власти и бизнеса: сущность, новые формы и тенденции, социальная ответственность [Текст] / Ш.М. Валитов. – М. : ЗАО «Издательство «Экономика», 2009. – 207 с.
11. Остапенко В.М. Сутність та роль публічно-приватного партнерства в соціально-економічному розвитку [Текст] / В.М. Остапенко // Наукові записки Львівського університету бізнесу та права. – 2013. – Вип. 10. – С. 231-235.

УДК 330.322:338.1(477)

Руденко О.А.

*аспірант кафедри економічної теорії та банківської справи
Черкаського державного технологічного університету*

ФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ЯК ОСНОВИ ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ

У статті визначено основоположні принципи, завдання та функціональні напрями державної інвестиційної політики економічного зростання та запропоновано концептуальну схему підвищення рівня інвестиційної привабливості країни, спрямованої на економічне зростання.

Ключові слова: інвестиції, інвестиційна політика, макроекономічна стабілізація, економічне зростання, інвестиційний клімат.

Руденко О.А. ФОРМИРОВАНИЕ ГОСУДАРСТВЕННОЙ ИНВЕСТИЦИОННОЙ ПОЛИТИКИ КАК ОСНОВЫ ЭКОНОМИЧЕСКОГО РОСТА

В статье определены основополагающие принципы, задачи и функциональные направления государственной инвестиционной политики экономического роста и предложена концептуальная схема повышения уровня инвестиционной привлекательности страны, направленной на экономический рост.

Ключевые слова: инвестиции, инвестиционная политика, макроэкономическая стабилизация, экономический рост, инвестиционный климат.

Rudenko O.A. STATE INVESTMENT POLICY AS THE BASIS ECONOMIC GROWTH

In the article the basic principles, objectives and functional areas of government investment policies of economic growth and proposed conceptual scheme of improving investment climate aimed at economic growth.

Keywords: investments, investment policy, macroeconomic stabilization, economic growth, investment climate.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Сучасний розвиток економіки України супроводжується значними трансформаційними процесами, реформуванням територіально-галузевої структури господарства, змінами соціальної сфери економічного характеру. Для стабілізації виробництва, соціальної сфери й економічного зростання країни в цілому необхідне розширення та активізація інвестиційної політики. Ефективна діяльність у довго-

строковій перспективі, забезпечення високих темпів розвитку економіки і підвищення конкурентоспроможності значною мірою визначається позитивним інвестиційним кліматом та масштабами інвестиційної діяльності країни.

У період трансформації економічної системи України почали активно вивчатися інвестиційні процеси, які відбуваються, спочатку на базі закордонних, а потім вітчизняних методик з метою порів-

няльного аналізу та формуванням заходів щодо підвищення інвестиційної активності. Вітчизняною економічною наукою донині не розроблено на необхідному рівні теоретичні і методичні основи формування наукових засад інвестиційного клімату й оцінки інвестиційної діяльності, які б могли застосовуватися комплексно.

Економічна ситуація, яка нині склалася в Україні, характеризується низьким рівнем інвестиційної активності та інвестиційної привабливості. Відсутність цілісної теоретико-методологічної бази, недосконалість і низька дієвість існуючої інвестиційної політики в Україні та її неефективність визначають актуальність статті. У зв'язку з цим питання державного регулювання інвестиційного розвитку України набувають особливої актуальності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вагомий внесок у дослідження питань інвестиційної політики як основи економічного зростання зробили А.Г. Гальчинський, М.С. Герасимчук, М.І. Долішній, С.І. Дорогунцов, В.К. Симоненко, О.І. Маслак [1], С.С. Погореловський [2], Г. Харламова [3], Л.М. Шутенко та ін. Науковцями доведено, що основним джерелом стабільного розвитку країни є забезпеченість економіки інвестиційними ресурсами.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. У працях відомих учених висвітлюються питання ефективного управління соціально-економічним розвитком територій, сучасні теоретичні підходи до інвестиційної діяльності, але практично не досліджені проблеми формування дієвого механізму інвестиційної політики, найбільш ефективну її скла-

дову – інвестиції, а також методичні підходи до вирішення окреслених питань.

Метою статті є вивчення сутності інвестиційного процесу, концептуальні засади інвестиційної політики України та дослідження стану та тенденцій економічного зростання.

Основні результати дослідження. Інвестиційний процес на сучасному етапі української економіки характеризується зміною природи інвестицій, появою принципово нових джерел їх формування, наявністю різних форм власності та моделей господарювання. Залученню інвестицій відводиться важливе місце в реалізації комплексу взаємопов'язаних проблем структурної перебудови економіки України. Інвестиції, як правило, сприяють заходам макроекономічної стабілізації, дають можливість вирішити окремі соціальні проблеми перехідного періоду, формують передумови стійкого економічного зростання.

Висока ефективність державного регулювання інвестиційного розвитку може бути досягнута при формуванні методів та інструментів регулювання. Процес відновлення інвестиційної активності розпочався із суттєвим відставанням від динаміки економічного зростання, темпи свідчать про недостатній рівень інвестиційних ресурсів для модернізації економіки.

Інвестиційне середовище в Україні залишається непривабливим для іноземних інвесторів внаслідок загострення політичних проблем, постійних змін податкового, бюджетного, трудового законодавства. З погляду перспектив економічного зростання та його впливу на інвестиційну діяльність, небажаним є те, що переважна більшість інвесторів надає перевагу

Рис. Концептуальна схема підвищення рівня інвестиційної привабливості України

Джерело: розроблено автором

вкладення в оборотні активи, залишаючи практично поза увагою потреби оновлення основних засобів промислових підприємств, які кінче потребують вкладень у модернізацію виробничого апарату. На державному рівні повинні постійно здійснюватися заходи підтримки галузей, які належать до високого технологічного укладу, забезпечуватися збалансованість розвитку економіки за рахунок зовнішніх джерел нарощування інвестиційного потенціалу. Серед несприятливих причин інвестиційного потенціалу України варто відзначити такі: низький рівень оплати праці, найнижчий серед європейських країн, неоптимальна структура доходів населення, низький життєвий рівень населення, корумпованість влади, високий рівень тінізації економіки, нерозвиненість небанківських структур та відсутність мотивації до інвестування.

Інвестиційна політика в Україні має бути виваженою та продуманою [1, с. 15]. На основі аналізу форм, методів цілей та принципів державної інвестиційної політики автором сформована концептуальна схема підвищення рівня інвестиційної привабливості України (рис.).

Концептуальна схема розробки методологічних засад державної політики, орієнтованої на підвищення рівня інвестиційної привабливості країни, повинна, на нашу думку, пройти такі етапи:

I етап – теоретичний. Формування теоретико-методологічних основ інвестиційної привабливості країни:

- узагальнення і критичне переосмислення наукових підходів до трактування інвестиційної привабливості;

- формулювання понятійного апарату;

- дослідження базових моделей формування інвестиційної привабливості країн.

II етап – концептуальний. Розробка концептуальних засад державної політики підвищення рівня інвестиційної привабливості країни:

- формування концепції підвищення рівня інвестиційної привабливості країни: головна мета, стратегічні пріоритети, цільові орієнтири;

- визначення факторів інвестиційної привабливості національної економіки;

- формування методичних підходів до оцінювання рівня інвестиційної привабливості країни;

- розробка системи оцінних показників у розрізі окремих факторів.

III етап – організаційно-економічний. Формування та реалізація державної політики, орієнтованої на підвищення рівня інвестиційної привабливості країни:

- об'єкти державного впливу (національна економіка країни, окремі галузі економіки, адміністративно-територіальні одиниці, підприємства, домогосподарства);

- принципи реалізації державної інвестиційної політики: системності, науковості, цілепокладання, ресурсної забезпеченості, узгодженості, гласності, альтернативності;

- фактори інвестиційної привабливості країни;

- пріоритетні напрями підвищення рівня інвестиційної привабливості країни;

- засоби державного регулювання в межах визначених цільових пріоритетів.

IV етап – аналітичний. Інформаційно-аналітичне забезпечення аналізу та моніторингу ефективності реалізації державної інвестиційної політики:

- визначення динаміки оцінних показників у часі;

- порівняння показників інвестиційної привабливості з аналоговими показниками інших країн;

- визначення конкурентних переваг і конкурентних недоліків інвестиційної привабливості економіки;

- визначення ризиків розвитку інвестиційної привабливості;

- дослідження особливостей розвитку інвестиційної привабливості у контексті відповідності світогосподарським тенденціям;

- ідентифікація існуючої моделі інвестиційної привабливості країни;

- формулювання інвестиційних і потенційних чинників підвищення рівня інвестиційної привабливості країни;

- моніторинг ефективності реалізації державної інвестиційної політики.

За 2014 рік за Індексом державної «крихкості» (стабільності) держав State Fragility Index [4] Україна посідає 113 (67,2 бали) місце в рейтингу, а за Індексом політичної нестабільності Political Instability Index [5] має досить високий ризик.

Таблиця

Система оцінки інвестиційної політики країни

№ п/п	Оцінка явищ та процесів	Ознаки показника
1.	Політична стабільність, і відсутність насильства	сприйняття ймовірності політичної нестабільності та/або політично мотивованого насильства, включаючи тероризм (військову нестабільність)
2.	Ефективність управління (державна, галузева, регіональна)	сприйняття якості державних послуг, якості цивільної служби і ступінь її незалежності від політичного тиску, якості реалізації інвестиційної політики, а також довіра до прихильності уряду
3.	Якість регулювання	здатність уряду формулювати і реалізовувати раціональну інвестиційну політику і правил, які дозволяють розвиватися приватному сектору
4.	Верховенство закону	ступінь, за якого іноземні інвестори мають впевненість у дотриманні правил суспільства, і якості виконання контрактів, прав власності, роботи поліції та судів, а також ймовірність злочинності та насильства
5.	Боротьба з корупцією	ступінь, за якого державна влада в корисливих цілях, у тому числі дрібних і великих форм корупції, а також «захоплення» держави елітою і приватних інтересів
6.	Право голосу	ступінь, за якого громадяни країни мають можливість брати участь у виборі свого уряду, а також свободу вираження думок, свободу асоціації та вільних засобів масової інформації
7.	Якість нормативно-правової бази інвестиційної політики	прозорість процесу приватизації, стимулювання залучення інвестицій в інтелектуальний капітал, розвиток корпоративного управління, формування позитивного іміджу країни для закордонних інвесторів
8.	Інформаційна прозорість та публічність	інформаційне забезпечення стратегічного планування на основі соціологічних досліджень громадської думки і обов'язкове врахування результатів досліджень у діяльності органів влади

Джерело: розроблено автором

На основі методики аналізу інвестиційної привабливості країни автором сформована система оцінки інвестиційної політики країни (табл.).

У процесі реалізації концептуальної схеми та формування підвищення економічного зростання України проміжними результатами мають бути: підвищення рівня зайнятості, підвищення економічної активності, збільшення продуктивності праці, що забезпечить базу для зростання рівня заробітної плати, зниження інфляційного тиску на економіку, поліпшення конкурентної позиції України на світовому ринку та прискорення запровадження інноваційних технологій у виробничий процес.

Висновки. Механізм реалізації інвестиційної політики, що спрямований на економічне зростання України, дає змогу стимулювати надходження інвестицій з різних джерел фінансування, досягти мети формування досконалого інвестиційного середовища, в якому враховано інтереси усіх учасників інвестиційного процесу, забезпечити конкурентоспроможність національної продукції на світових ринках, досягти економічної безпеки та економічної стійкості держави та включає мету, завдання, принципи, функції, методи, важелі та систему забезпечення, вплив яких спрямований на покращення

інвестиційного клімату, зміцнення фінансової стійкості держави, подолання диспропорцій регіонального розвитку, досягнення сталого економічного зростання.

Отже, як показує та переконує досвід, розвиток інвестиційної діяльності України можливий лише в умовах активної державної інвестиційної політики.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Маслак О.І. Диверсифікація інноваційного розвитку промисловості в контексті перспективної інвестиційної політики / О.І. Маслак // Інвестиції: практика та досвід. – 2010. – № 4. – С. 13-16. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/j-pdf/ipd_2010_4_6.pdf.
2. Погореловський С.С. Оцінка інвестиційного клімату України та напрями його покращення [Електронний ресурс] / С.С. Погореловський. – Режим доступу : http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/znrnudps/2011_1/pdf/11psswti.pdf.
3. Харламова Г.О. Індикатори інвестиційної привабливості України / Г.О. Харламова // Актуальні проблеми економіки. – 2009. – № 3. – С. 45-56.
4. Failed State Index Scores 2014 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://library.fundforpeace.org/library/cfsir1423-fragilestatesindex2014-06d.pdf> – Назва з екрана.
5. Social unrest 2014 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.economist.com/blogs/theworldin2014/2013/12/social-unrest-2014>. – Назва з екрана.

УДК 338.43:633.1

Світовий О.М.

кандидат економічних наук,

доцент кафедри менеджменту організацій

Уманського національного університету садівництва

ШЛЯХИ ДОСЯГНЕННЯ ОПТИМАЛЬНОЇ СТРУКТУРИ ДОДАНОЇ ВАРТОСТІ У ЗЕРНОПРОДУКТОВОМУ ПІДКОМПЛЕКСІ

Стаття присвячена пошуку шляхів досягнення оптимальної структури доданої вартості у зернопродуктовому підкомплексі країни. Доведена тісна взаємозалежність усіх елементів доданої вартості. Визначено, що у формуванні оптимальної структури доданої вартості велике значення має співвідношення прибутку і заробітної плати.

Ключові слова: зернопродуктовий підкомплекс, структура доданої вартості, заробітна плата, орендна плата, амортизаційні відрахування, процент на залучений капітал, прибуток.

Свитовый А.М. ПУТИ ДОСТИЖЕНИЯ ОПТИМАЛЬНОЙ СТРУКТУРЫ ДОБАВЛЕННОЙ СТОИМОСТИ В ЗЕРНОПРОДУКТОВОМ ПОДКОМПЛЕКСЕ

Статья посвящена поиску путей достижения оптимальной структуры добавленной стоимости в зернопродуктовом подкомплексе страны. Доказана тесная взаимозависимость всех элементов добавленной стоимости. Определено, что в формировании оптимальной структуры добавленной стоимости большое значение имеет соотношение прибыли и заработной платы.

Ключевые слова: зернопродуктовый подкомплекс, структура добавленной стоимости, заработная плата, арендная плата, амортизационные отчисления, процент на привлеченный капитал, прибыль.

Svitovyi O.M. WAYS TO ACHIEVE THE OPTIMAL STRUCTURE OF VALUE ADDED IN GRAIN PRODUCTION SUBCOMPLEX

The article is devoted to finding ways to achieve the optimal structure of value added in the country's grain production subcomplex. We prove the close interdependence of all elements of the value added. It was determined that the formation of the optimal structure of the added value is of great importance ratio of profits and wages.

Keywords: grain products sub structure of value added, wages, rent, depreciation, interest on capital, profits.

Постановка проблеми. Збільшення величини доданої вартості у зернопродуктовому підкомплексі є запорукою покращення ефективності господарювання з одного боку і поліпшення добробуту працівників з іншого. Але даний результат можливий тільки тоді, коли прибуток і заробітна плата будуть знаходитися у оптимальному співвідношенні як два основних елементи доданої вартості. Тому пошук шляхів

досягнення оптимальної структури доданої вартості є одним із важливих завдань економічної науки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженню структури доданої вартості у зернопродуктовому підкомплексі, її оптимізації приділено велику увагу у наукових працях таких учених, як М.М. Личук, С.М. Кваша, Ю.Я. Лузан, В.Я. Месель-Веселяк та ін. Проте питання оптимального співвідношення